

Inleiding:	1
Adoptieprogramma	2
Priesterfeest Pater Hooyssuur wp	7
Kraamkliniek in Burkina Faso	8

Dierbare missievrienden,

Bij het schrijven van deze nieuwsbrief was heel Nederland nog volledig in de ban van de verkiezingen. Heel begrijpelijk, want het ging toch om wie ons land de komende vier jaar zou gaan besturen! Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat kon je wel één of meerdere mensen uit de politiek op de televisie zien, die het verkiezingsprogramma van zijn of haar partij uiteenzette. Hoe Nederland uiteindelijk zou kiezen, daarover kon geen enkel onderzoeksbureau uitsluitsel geven. Het percentage "zwevende kiezers" was te groot voor een enigszins redelijk betrouwbare prognose. Wanneer deze nieuwsbrief bij u in de bus valt, dan zal in elk geval bekend zijn wie zich uiteindelijk de grote winnaar mag noemen!

Ik vind het echter jammer, dat de Nederlandse verkiezingscampagnes steeds meer op het mediacircus gaan lijken, dat in de Verenigde Staten reeds vele decennia als "gemeengoed" beschouwd mag worden. Als kind wist ik niet beter, want mijn ouders waren in 1953 geëmigreerd naar dat land. Ik groeide op in de autostad Detroit en om de vier jaar was het dan weer zover. Toen was er voor mij geen vergelijk mogelijk, maar (gelukkig) hoefden mijn ouders nooit te stemmen, omdat wij alleen als "ingezetenen" stonden geregistreerd aangezien mijn ouders er voor gekozen hadden om Nederlander te blijven. Wellicht hadden mijn ouders toch het voorgevoel, dat wij niet voor altijd in de Verenigde Staten zouden blijven. Toen ik in 1965 naar Nederland terugkwam, viel het mij op, dat de verkiezingscampagnes hier nogal anders waren dan die ik gewend was. Toen ging het om partijprogramma's en visies. Moddergooien was er toen echt niet bij en dat sprak mij wel aan.

To the point en een duidelijke koers! Helaas is

nu alles heel anders. Het lijkt wel of de ingehuurde PR-mensen bepalen wat er gezegd mag worden en wat niet. De politici moeten speciale cursussen volgen opdat zij zich beter kunnen presenteren. Er worden allerlei sportieve activiteiten verzonden, zelfs muzikale hoogstandjes worden geleverd, maar echte informatie waar de gemiddelde Nederlander iets aan zou hebben, wordt niet of nauwelijks gegeven. Jammer en zo niet-Nederlands! Maar ja, dat zal er wel bij horen.....

Wat mij bij deze verkiezingen echter het meest is opgevallen - en dat is ook precies hetgeen waar ik mij dus grote zorgen over maak! - is het feit, dat veel partijen het voornamelijk over het veiligstellen van de economische toekomst van ons land hebben. Hier wordt dan ook de allerhoogste prioriteit aan gegeven. Zij lijken zich nauwelijks meer over het lot van (bepaalde) groepen mensen te bekommeren. Geld blijkt weer eens belangrijker te zijn dan mensen. Onder

Colofon

Missiebuero Roermond is een kerkelijke instelling voor de ondersteuning van geloofsverklaring in missielanden.

Neerstraat 49, 6041 KB
Roermond
Postbus 198, 6040 AD
Roermond
T: (0475) 386880
E: info@missiebuero.nl
W: www.missiebuero.nl

ING 1045000
RABO 14.41.01.408

MISSION (MISSIE- en ONtwikkelingswerk) wordt uitgegeven door de kerkelijke stichting Missiebureau Bisdom Roermond (Missiebuero) en is een informatiebulletin over diverse missionaire activiteiten in de Missie.

Redactie:
Drs. F. Soeterik,
Mw.L. Klumpkens-
Heijnders

(Donateurs van het Missiebuero Roermond ontvangen gratis deze nieuwsbrief.)

In eigen land

2

het mom “Nederland moet weer economisch gezond worden” zijn verschillende partijen de verkiezingen ingegaan. Het land moet hervormd worden want dat is goed voor iedereen? Maar ik vraag me af over wie zij het dan hebben? De lasten gaan om hoog. Daar ontkomen wij niet aan, maar of de maatregelen voor iedereen wel rechtvaardig zijn, dat betwijfel ik zeer. De maatregelen, die door veel politieke partijen in hun verkiezingsprogramma’s worden voorgesteld, zijn pijnlijk, maar helaas niet voor iedereen hetzelfde. Als wij de rekenmeesters mogen geloven zullen veel maatregelen de mensen met de kleinste beurzen het hardst treffen. Ook zullen veel van de voorgestelde “kostenbesparende” hervormingen grote gevolgen hebben voor de minderbedeelden ver over onze grenzen, want veel partijen willen het budget voor ontwikkelingssamenwerking sterk beperken of zelfs afschaffen! Het is toch onaanvaardbaar, dat wij mensen, voor wie het al dan niet krijgen van buitenlandse hulp een kwestie van leven of dood is, aan hun lot overlaten! Zijn wij dan zo ver afgedwaald dat wij de principes die wij vele decennia als waardevol en belangrijk hebben beschouwd nu naar de prullenmand verwijzen?

De mensen uit Malawi, die in de Veertigdagentijd bij ons op bezoek waren, hebben ons duidelijk gemaakt hoe belangrijk deze hulp voor velen is en dat de gevolgen niet te overzien zouden zijn wanneer deze hulp zou wegvallen. Zij hebben ons ook wakker geschud door ons er op te wijzen hoe goed wij het hier hebben: volle winkels, de prachtige voorzieningen voor onderwijs en gezondheidszorg, voorzieningen voor ouderen en andere kwetsbare groepen. Dat hebben zij in Malawi niet!

Welke regering wij uiteindelijk zullen krijgen, wordt bepaald door de kiezer. De uitslag moet vanzelfsprekend door iedereen worden gerespecteerd. Dat is eigen aan een democratie. Maar ik hoop en bid, dat de nieuwe bewindvoerders nooit zullen vergeten, dat het uiteindelijk altijd om mensen gaat en dat een regering niet alleen verantwoordelijk is voor bepaalde groepen van de bevolking, maar voor alle inwoners van dit land. Ook mag een nieuwe regering niet vergeten dat wij als land in zekere zin ook een bepaalde verantwoordelijkheid voor de mensen buiten onze landsgrenzen hebben. Wellicht kunnen de encyclieken “Deus Caritas est” en “Caritas in veritate” de politici daarbij een leidraad zijn!

Het Missieburo blijft de mensen in de Missie steunen. Het zal zeker geen gemakkelijke opgave zijn, maar wij zijn het verplicht. Mogen wij rekenen op uw hulp? Alvast heel hartelijk bedankt!

-Drs. Frank Soeterik, directeur

Twee kindertehuizen hebben extra hulp nodig!

- Chili / Oeganda

Chili werd in de nacht van vrijdag op zaterdag (26 - 27 februari j.l.) opgeschrikt door een zware aardbeving, met een kracht van ongeveer 8,8 op de schaal van Richter.

Het epicentrum lag circa honderd kilometer ten noordwesten van Concepcion, de derde stad van Chili. In Concepcion en omgeving wonen meer dan een half miljoen mensen. Na de aardbeving waren meerdere naschokken geregistreerd. De zwaarste naschok had een kracht van ongeveer 6,9 op de schaal van Richter, bijna even zwaar als de aardbeving die vorige maand grootschalige

Iedereen helpt bij het opruimen, ook de kleintjes!

Adoptieprogramma

3

verwoestingen aanrichtte in Haïti.

De internationale luchthaven van de Chileense hoofdstad Santiago was lange tijd gesloten, omdat deze zwaar beschadigd was door de beving. Berichten uit het getroffen gebied waren dagenlang schaars, omdat de stroom was uitgevallen en wegen onbegaanbaar. Contact met de buitenwereld was daardoor nagenoeg onmogelijk.

De aardbeving wekte ook nog een tsunami op. Bij Valparaiso, de tweede stad van het Zuid-Amerikaanse land, werden golven met een hoogte van 1.29 meter gemeten, die gelukkig slechts beperkte schade tot gevolg hadden.

Het Missieburo maakte zich natuurlijk ook grote zorgen om de mensen die wij in het getroffen gebied kennen, maar gelukkig kregen wij na enkele dagen weer contact. Zuster Lucienne Hardy, die door het adoptieprogramma gesteund wordt, stuurde ons na enkele dagen een teken van leven. Zuster Lucienne en de kinderen hadden angstige momenten doorgemaakt, maar gelukkig raakte niemand ernstig gewond. De tehuizen liepen behoorlijk wat schade op, maar in elk geval kon het hersteld worden. Anderen in de omgeving waren niet zo gelukkig. Velen hadden alles verloren en waren aangewezen op de hulpverlening die snel op gang kwam. Meer informatie kunt u vinden op onze website: www.missieburo.nl, onder de rubriek 'Activiteiten' en vervolgens bij 'Adoptieprogramma, Chili'.

De totale schade is opgemaakt en er is een bedrag van ruim € 25.000 nodig om alles te kunnen herstellen. Zonnepanelen en zonneboilers zijn

Er is veel puin en de kinderen doen wat ze kunnen.

door de aardbeving onherstelbaar beschadigd. Een stuk muur is omgevallen. Er zijn verschillende scheuren in de drie tehuizen, die snel hersteld moeten worden. Men is volop bezig met de herstelwerkzaamheden. Ook de kinderen dragen een steentje bij! Natuurlijk beperken de werkzaamheden van de kleintjes zich tot het opruimen van kleine stukjes puin en het schoonmaken van de kamers. De meeste kinderen maken er een spelletje van!

“De schrik zit er toch nog in.” vertelt Zr. Lucienne. “Het is goed dat de kinderen bezig zijn. Zij kunnen dan het een en ander verwerken. Ze hebben afleiding nodig. Het liefst zou ik even met ze weg willen, maar dat kan natuurlijk niet. Als ik ze zo bezig zie, dan denk ik, dat alles toch wel goed komt. Laat ze maar even aanrommelen. Bovendien ziet het er nu een stuk schoner en prettiger uit!”

Er moet nog van alles gedaan worden, maar het grootste probleem is geld! Alles wat stuk is gegaan, kan vervangen worden. Er hangt wel een prijskaartje en dat is voor “Hogar Esperanza” te groot om op te hoesten. Wij mogen Zuster Lucienne en de kinderen, die haar zijn toevertrouwd, toch niet aan hun lot overlaten. Helpt u ook mee?

Een andere noodkreet komt uit een ander deel van de wereld, namelijk Oeganda. Pater Piet Hooysschuur wp, die zich reeds meer dan 26 jaar lang over de meest kwetsbare groep van de samenleving bekommert, kinderen, is noodgedwongen St. Noa's Family te verplaatsen naar een andere locatie. In onze nieuwsbrief is

De zonneboiler, althans wat er van over is.

Adoptieprogramma

4

vaker aandacht besteed aan dit tehuis.

De meeste lezers zullen zich herinneren, dat St. Noa's Family in 2008 haar 25-jarig bestaan heeft gevierd. Een gedenkwaardig moment, hetgeen ook oud-leerlingen/kinderen van St. Noa's Family hebben willen benadrukken door bij de viering aanwezig te zijn. Samen met Pater Piet, initiatiefnemer en animator, die de parochiegemeenschap heeft kunnen aansporen om het kinderproject te ondersteunen, met de Bamaama's, die de verzorging van de kinderen op zich hebben genomen en niet te vergeten met de huidige kinderen hebben zij dit jubileum gevierd. Deze "alumni" hebben nu zelf een goede werkkring gevonden en de meesten hebben zelfs ook een eigen gezin gesticht.

Het Missieburo heeft vanaf het begin dit initiatief ondersteund, via een adoptie/sponsorprogramma. Op dit moment worden 147 kinderen (leeftijd 0 - 17 jaar) door het sponsorprogramma

Pater Piet Hoyschuur in gesprek met de vrijwilligsters van het Missieburo. Hij vertelt over de gedwongen verhuizing (2009).

ondersteund. Sommige kinderen, met name de wat oudere kinderen, verblijven niet op St. Noa's maar wonen bij ooms, tantes of grootouders. Zij worden door het zogeheten "Extended Family Project" gesteund. Het is een prioriteit van St. Noa's Family om familieleden van de weeskinderen op te sporen. Dit wordt via het bestaande kerkelijk netwerk of via het Rode Kruis gedaan. Wanneer familieleden gevonden worden wordt in overleg met deze mensen gekeken of de kinderen in hun gezin opgenomen kunnen worden. Niets gaat boven de eigen familie. De familie krijgt dan zo nodig financiële steun via St. Noa's Family.

Pater Piet moet nog heel veel regelen, maar hij is er van overtuigd dat alles goed zal gaan....

St. Noa's Family is in een zeer traumatische periode van oorlog en geweld opgericht. In de loop der jaren zijn veel jongens en meisjes door St. Noa's opgevangen.

St. Noa's Family heeft voor velen het verschil kunnen maken, waar nog vele generaties de vruchten van zullen plukken. Dit complex is gevestigd in de plaats Vvumba. Tijden veranderen en bestemmingsplannen worden dan vaak gewijzigd. Helaas hebben deze ontwikkelingen ook gevolgen gehad voor St. Noa's Family. St. Noa's Family valt binnen de grenzen van de parochie Vvumba, maar is nooit officieel als parochieel initiatief vastgelegd. Men heeft nooit kunnen voorzien dat dit ooit tot problemen zou kunnen leiden, wat nu helaas wel het geval is. De locatie waar het tehuis ligt, heeft een nieuwe bestemming gekregen en daarom moeten Pater Piet en de kinderen binnen een bepaalde tijd

Pater Piet inspecteert de nieuwe locatie.

Adoptieprogramma

5

verhuizen. Natuurlijk voor alle betrokkenen een grote tegenvaller.

Begin 2009 werd echter een aanbod gedaan door de congregatie van de Witte Paters, die een doorgangshuis voor meisjes (Kids in Need) in beheer had aan de rand van Kampala, in het dorpje Naluvule. Door een falend management was het project in grote problemen gekomen. Er moest snel een oplossing komen, want anders zouden de meisjes wederom op straat komen. Het complex bestond uit verschillende gebouwen die niet in gebruik waren. Eigenlijk een prachtige locatie voor St. Noa's. Een samenwerkingsverband zou een uitkomst zijn, want hierdoor zou het voortbestaan van beide initiatieven gegarandeerd kunnen worden. Pater Piet zag dit voorstel als een teken van de Voorzienigheid. "Toen ik het bericht kreeg, dat wij moesten verhuizen, zag ik het echt niet meer zitten." aldus Pater Piet. "Een oplossing had ik niet, maar

Wies Hamstra, vrijwilligster bij het Missiebuero, bij de poort van het nieuwe St. Noa's. Er moet nog veel gedaan worden, maar het is een mooie locatie!

Pater Piet kijkt naar de vorderingen. Langzaam maar zeker kunnen de kinderen naar hun nieuwe "thuis" komen.

toen kwam het voorstel van mijn congregatie. Dit is de Voorzienigheid. Het kan niet anders. Natuurlijk heb ik direct contact opgenomen met de verantwoordelijken en hebben we het een en ander op papier gezet. Natuurlijk moet alles juridisch goed in elkaar steken en dat is niet iets de je zo maar tussendoor kan doen. Het is ons gelukt om een goed plan op te zetten, waarbij de eigenheid van beide initiatieven gewaarborgd zijn. De toekomst van St. Noa's en Kids in Need zijn nu gewaarborgd!"

De nieuwe locatie biedt veel meer (keuze-) mogelijkheden voor wat het onderwijs betreft: dus betere scholing. Verder zal St. Noa's totaal onafhankelijk komen te staan van parochie en/of bisdom - natuurlijk wel met de goedkeuring van de lokale bisschop - waardoor de continuïteit van St. Noa's nu beter gewaarborgd wordt. In-

De "tijdelijke" slaapzaal voor de kinderen.

middels is een nieuw bestuur, board of trustees, benoemd voor zowel St. Noa's als voor KIN, waarbij beide organisaties hun eigen identiteit en financiële onafhankelijkheid binnen een nauwe samenwerkingsverband/fusie, zullen behouden. De meisjes afdeling van KIN zal echter geheel worden geïntegreerd in St. Noa's Family om te kunnen profiteren van het sponsorprogramma. De huidige verzorgsters van St. Noa's, de baamaa's, zullen de leiding houden over St. Noa's Family.

Voor de kinderen van St. Noa's wordt het even wennen. De oude locatie, Vvumba, is een typisch plattelands dorp. Het niveau van het onderwijs in deze regio is een stuk lager dan in de grote steden, zoals Kampala. Dit is dan ook één van de vele voordelen van de verhuizing

Adoptieprogramma

6

De watertank is klaar voor gebruik. Water is natuurlijk voor het tehuis zeer belangrijk.

naar Kampala. Voor de jongste schoolgaande kinderen betekent dit, dat zij waarschijnlijk een schooljaar moeten doubleren. De lessen die in Kampala gegeven worden, zijn in het Engels, terwijl de kinderen van St. Noa's gewend waren om les te krijgen in de locale taal Luganda. De gebouwen, die er nu staan, kunnen met wat kleine aanpassingen geschikt gemaakt worden voor de nieuwe doeleinden. Er zullen echter ook nieuwe gebouwen moeten komen om aan alle nieuwe taken te kunnen voldoen (huisvesting

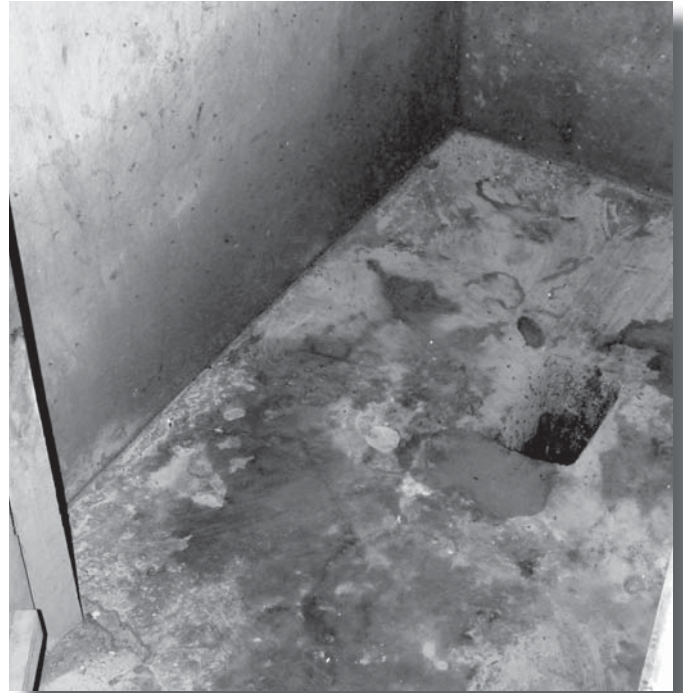

De eerste groep kinderen komt op de nieuwe locatie en viert dit met een dansje.

kinderen en staf, leslokalen, sanitaire voorzieningen e.d.).

Het complex zal een regionale onderwijsfunctie krijgen: huishoudschool (vocational training), wat voorheen altijd de bedoeling is geweest maar door het eerder genoemde mismanagement nooit gerealiseerd is.

Alle bouwwerkzaamheden worden door een lokale aannemer uitgevoerd die eerder bouwprojecten heeft gedaan voor de Witte Paters.

Aan de sanitaire voorzieningen moet nog veel gedaan worden. Maar als tijdelijke oplossing kunnen de bestaande latrines gebruikt worden.

De vergunningen zijn inmiddels verkregen. Er is echter een nog bedrag nodig van ruim €150.000 om de meest noodzakelijke faciliteiten te realiseren. Er is inmiddels een verzoek voor ondersteuning ingediend bij de Nationale Commissie voor Duurzame Ontwikkelingssamenwerking (NCDO). Dit jaar zal deze organisatie voor het laatst een dergelijke subsidie kunnen geven. Vanzelfsprekend hopen wij op een positief bericht! Alle opbrengsten kunnen dan verdubbeld worden. U wilt toch ook een steentje bijdragen aan dit project? Alvast heel hartelijk bedankt!

Voor de allerkleinsten zal het zeker wennen zijn, maar zo te zien zullen zij snel aan de nieuwe locatie wennen. Als alles klaar is, zal er ook een mooie grasmat komen, maar voorlopig op een rieten mat.

Uitnodiging

7

De Geest van God, mijn Heer, rust op mij.

Hij heeft mij gezonden om armen de Blijde Boodschap te brengen. (Jes. 61.1)

Deze tekst heeft Pater Piet Hooschuur gebruikt bij zijn priesterwijding op 4 juli 1970 te Beverwijk en is nog steeds actueel.

Pater Piet Hooschuur werd in 1943 geboren te Zaandam. In 1949 verhuisde het gezin Hooschuur naar Bergen op Zee en al op jonge leeftijd maakte Piet zijn verlangen kenbaar om later als missionaris naar Afrika te gaan, het klassieke voorbeeld van een roeping.

Aanvankelijk zag hij zijn toekomst als broeder-onderwijzer, maar vooral op aanraden van de Zeer-eerwaarde Pastoor Kuypers van Borgvliet, meldde hij zich bij de Witte Paters van Lavigerie in Boxtel. De congregatie van de Witte Paters werd in 1868 door kardinaal Lavigerie, Aartsbisschop van Carthago, in Algiers gesticht. Zijn theologische studies deed hij in Canada en op 4 juli 1970 werd hij in Beverwijk tot priester gewijd. In september daarop vertrok hij naar Oeganda, een prachtig land met een uitermate beminnelijke bevolking. Hij zette zich graag in voor deze mensen.

Zijn eerste parochie was in Nakasongola, 124 km ten Zuidoosten van de hoofdstad Kampala. Er waren toen 40.000 inwoners die 17 verschillende talen spraken. Piet begon in september van dat jaar met zijn talenstudie en met Kerstmis kon hij zijn eerste preek in de locale taal voorlezen. In januari van het daarop volgende jaar begon hij echt met zijn pastorale taken. Het duurde meer dan een jaar alvorens hij zich echt verstaanbaar kon maken. In 1983 brak er een brugeroorlog uit. Vooral de kinderen hadden hieronder het meest geleden. Hij was toen pastoor in de parochie Vvumba. Hier werd de basis gelegd voor de nieuwe gemeenschap, St. Noa's Family - genoemd naar een Oegandese martelaar, die tevens patroon was van de weduwen en wezen.

In 2007 werd Pater Piet benoemd als econoom van het seminarie in Jinja, waarna hij onlangs benoemd werd tot pastoor van een nieuwe parochie in Kampala. St. Noa's Family is inmiddels verhuisd naar Nansana, vlak bij zijn parochie.

Op zondag, 4 juli a.s., viert Pater Piet Hooschuur zijn 40 jarig priesterfeest in de Munsterkerk te Roermond. De H. Eucharistie is om 10:00 uur, waarna er gelegenheid is om hem te feliciteren in de kerk. Hiervoor bent u van harte uitgenodigd.

Om 12:00 uur wordt een informatiemiddag over St. Noa's Family en het adoptieprogramma van het Missieburo gehouden in de refter van het Bisdom Roermond (Swalmerstraat 100, te Roermond). Ook hiervoor bent u van harte uitgenodigd. Een eenvoudig lunch wordt u aangeboden door het Missieburo Roermond. De middag eindigt rond 15:30 uur.

Er is parkeergelegenheid op het terrein van het bisdom. Als u wilt deelnemen aan deze informatiemiddag, dan kunt u zich bij het Missieburo Roermond aanmelden. Graag opgeven met hoeveel personen u komt en of u wilt deelnemen aan de lunch. U kunt dit telefonisch of per email doorgeven. Als u vragen heeft, bel gerust. De medewerk(st)ers en vrijwilligsters zullen u graag te woord staan. (Contact gegevens zie colofon)

Pater Piet Hooschuur als baby (l)

Pater Piet Hooschuur als jonge man (r)

Inzegening kraamkliniek in Salemboaré, Burkina Faso Vastenactieproject 2009

Mede dankzij de Vastenactie in 3 Limburgse parochies en het Missieburo Roermond heeft men de kraamkliniek in Salemboaré in gebruik kunnen nemen. De zusters van Christus Verlosser en vanzelfsprekend ook de lokale bevolking zijn allen die hieraan hebben bijgedragen zeer dankbaar.

Kraamkliniek nog in aanbouw, Salemboaré.

Hier volgt de (verkorte versie) van de openings- toespraak die Soeur Angèle Fourgères bij de feestelijke inzegening heeft gehouden:

“Administratieve autoriteiten, patiënten, zusters van de Congregatie van Christus Verlosser, genodigden, bewoners van het gezondheids- centrum, wees allen welkom.

Wij hebben samen de Eucharistie gevierd om God, onze Vader, te danken. Een van de ont- vangen weldaden heeft ons vandaag verenigd. Het gaat om deze kraamkliniek, die gerealiseerd is, dankzij de hulp van vele weldoeners. Zonder hun hulp zou deze kraamkliniek nog steeds een “nog te realiseren project” zijn geweest.

Men is met de bouw van deze kraamkliniek SMI begonnen in 2004, op initiatief van Zr. Anne Millet, een Nederlandse zuster die toen in Sa- lemboaré werkzaam was. De congregatie vroeg aan haar of zij projecten op het gebied van de gezondheidszorg had. Ik was voor de verdere afwikkeling verantwoordelijk.

Een groot project en gelukkig hebben o.m. drie Limburgse parochies financiële steun toege- zegd, namelijk fondsen die in de Veertigdagen-

tijd bijeengebracht zouden kunnen worden. Het Missieburo Roermond van het Bisdom Roer- mond zou ook een bijdrage gegeven.

Met deze toezeggingen heb ik, in overleg met het departement dat voor ontwikkeling van Bur- kina Faso werkt, de plannen voor de bouw van dit kraamkliniek verder uitgewerkt. Het moest aan de huidige normen voldoen. In het begin kregen wij nauwelijks steun, maar uiteindelijk hebben ook andere kleine instanties dit project gesteund. Uiteindelijk hebben wij in 2007 het startsein kunnen geven.

Wij zijn iedereen zeer dankbaar voor hun steun aan dit nogal groot project. Vanaf 1963 zijn de zusters verantwoordelijk geweest voor de gezondheidszorg in deze regio. Vandaag wil- len wij, de Zusters van Christus Verlosser, de mannen en vrouwen die de afgelopen 46 jaar met de religieuzen hebben samengewerkt om het niveau van de gezondheidszorg te verho- gen. Wij wenden ons tot mijnheer Pastoor om dit kraamkliniek in te zegenen.

Ik dank u allen.”

Soeur Angèle Forgères, directrice

Aan dit project is in totaal € 20.000 via het Mis- sieburo bijgedragen (incl. de opbrengsten uit de 3 Limburgse parochies). Hiervoor heel hartelijk bedankt!

Soeur Angèle Fougères bij de inzegening van de kraamkliniek op 24 februari j.l.